YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (kolmas jaosto)

1 päivänä kesäkuuta 1999 *

Asiassa T-74/99,

Karl L. Meyer, maanviljelijä, kotipaikka Uturoa (Raiatean saari, Ranskan Polynesia), edustajanaan asianajaja Jean-Dominique des Arcis, Papeete, prosessiosoite Luxemburgissa c/o Saksan liittotasavallan suurlähettiläs Horst Pakowski, 20—22 avenue Émile Reuter,

kantajana,

vastaan

Euroopan unionin neuvosto,

vastaajana,

jossa kantaja vaatii perustamissopimuksen 109 j artiklan 4 kohdan mukaisesti 3 päivänä toukokuuta 1998 tehdyn neuvoston päätöksen 98/317/EY (EYVL L 139, s. 30) kumoamista,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Jaeger, sekä tuomarit K. Lenaerts ja J. Azizi,

kirjaaja: H. Jung,

on antanut seuraavan

määräyksen

Tosiseikat ja asian käsittelyn vaiheet

1 Neuvosto teki perustamissopimuksen 109 j artiklan 4 kohdan mukaisesti 3 päivänä toukokuuta 1998 päätöksen 98/317/EY (EYVL L 139, s. 30), jossa nimettiin ne Euroopan unionin jäsenvaltiot, jotka täyttävät yhtenäisvaluutan käyttöönottamiseksi 1.1.1999 vaadittavat edellytykset.

2 Raiatean saarella Ranskan Polynesiassa trooppista hedelmäplantaasia viljelevä kantaja sai tässä yhteydessä tietää paikallisessa lehdistössä ilmestyneestä artikkelista Ranskaa koskevasta pöytäkirjasta (EYVL 1992, C 191, s. 90), joka on liitetty Euroopan yhteisöjen perustamissopimukseen Maastrichtissa 7.2.1992 allekirjoitetun Euroopan unionista tehdyn sopimuksen päätösasiakirjan (EYVL 1992, C 191, s. 1) nojalla.

3 Näiden seikkojen perusteella kantaja on nostanut ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa 11.3.1999 kanteen, jossa hän katsoo pääasiallisesti, että talous-

ja rahaliiton ulkopuolelle ei saada sulkea Ranskan Polynesiaa, jota tarkoitetaan EY:n perustamissopimuksen liitteessä 4 (josta on muutettuna tullut EY liite II), joka koskee merentakaisia maita ja alueita, joihin sovelletaan perustamissopimuksen neljännen osan määräyksiä.

Kantajan vaatimukset

4 Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— hyväksyy kaikki kantajan vaatimukset ja toteaa ne perustelluiksi,

— toteaa, että Ranskan Polynesian sulkeminen talous- ja rahaliiton ulkopuolelle on mielivaltainen ja kyseisen alueen väestöä syrjivä toimenpide, jolla rikotaan EY:n perustamissopimuksen 6 artiklaa (josta on muutettuna tullut EY 12 artikla) ja EY:n perustamissopimuksen 8 artiklaa (josta on muutettuna tullut EY 17 artikla),

— kumoaa päätöksen 98/317/EY ja muuttaa siitä sen osan, joka koskee Ranskan Polynesian sulkemista euro-alueen ulkopuolelle,

— velvoittaa neuvoston korvaamaan kantajalle 20 000 Ranskan frangia (FRF) niistä välttämättömistä kuluista, jotka tälle ovat aiheutuneet etujensa puolustamiseksi.

Sovellettavat oikeussäännöt

5 Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen työjärjestyksen 111 artiklan mukaan, sellaisena kuin se on muutettuna 1.6.1997 lähtien (EYVL 1997, L 103, s. 6) ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi jatkamatta asian käsittelyä ratkaista asian perustellulla määräyksellä, jos kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat tai kanne on selvästi täysin perusteeton.

6 Nyt esillä olevassa asiassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo saaneensa asiakirja-aineistosta riittävän selvityksen asiasta ja se päättää kyseisen artiklan nojalla ratkaista asian sen käsittelyä jatkamatta.

7 Vaikka kantaja ei tätä nimenomaisesti mainitsekaan kanteessaan, hän perustaa sen EY:n perustamissopimuksen 173 artiklaan (josta on muutettuna tullut EY 230 artikla), jonka neljännen kohdan nojalla luonnolliset henkilöt voivat nostaa kanteen päätöksestä, joka siitä huolimatta, että se on annettu asetuksena tai toiselle henkilölle osoitettuna päätöksenä, koskee ensin mainittua henkilöä suoraan ja erikseen.

8 Perustamissopimuksen 173 artiklan viidennessä kohdassa kuitenkin määrätään, että kyseisessä artiklassa tarkoitettu kanne on pantava vireille kahden kuukauden kuluessa säädöksen julkaisemisesta tai siitä, kun se on annettu kantajalle tiedoksi, taikka jollei säädöstä ole julkaistu tai annettu tiedoksi, kahden kuukauden kuluessa siitä, kun kantaja on saanut siitä tiedon.

9 Ensimmäisen oikeusasteen työjärjestyksen 102 artiklan 1 kohdassa säädetään, että jos määräaika, jota sovelletaan toimielinten antamia säädöksiä vastaan nostettaviin kanteisiin, alkaa kulua säädöksen julkaisemisesta, määräajan lasketaan alkavan kulua 101 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti säädöksen julkaisemista *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* seuraavan neljännentoista päivän päätyttyä.

10 Lisäksi yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen liitteessä II, johon ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 102 artiklan 2 kohdassa viitataan, pidennetään perustamissopimuksen 173 artiklan viidennessä kohdassa määrättyä kahden kuukauden määräaikaa pitkien etäisyyksien vuoksi yhdellä kuukaudella Ranskan Polynesian alueella asuvan asianosaisen osalta.

11 Päätös 98/317/EY, jonka kantaja esillä olevassa asiassa väittää olevan lainvastainen, julkaistiin *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* 11.5.1998. Kantajalla oli siis kolme kuukautta ja 15 päivää aikaa tästä päivästä lukien riitauttaa päätöksen lainmukaisuus perustamissopimuksen 173 artiklan nojalla eli siis aina 26.8.1998 asti. On todettava, että nyt esillä oleva kanne on nostettu tämän päivämäärän jälkeen. Tästä seuraa, että kanne on yksistään tästä syystä jätettävä tutkimatta ilman, että olisi tarpeen tutkia tarkemmin sen tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä.

12 Asian kannalta ei ole merkitystä sillä kantajan kanteensa viivästymisen perustelemiseksi esittämällä syyllä, että hän on saanut tietoonsa päätöksen 98/317/EY sisällön ja ulottuvuuden Ranskan Polynesiaan nähden vasta 4.1.1999. Riittää, kun todetaan, että koska päätös 98/317/EY oli julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*, kantajalla oli käytettävissään kaikki tarpeelliset tiedot päätelläkseen päätöksen vaikutukset Ranskan Polynesiaan.

13 On korostettava, että perustamissopimuksen 173 artiklan viidennessä kohdassa määrätyn kanteen nostamisen määräajan tarkoituksena ei ole ainoastaan se, että kantajalle taataan kohtuullinen aika arvioida toimenpiteen riitauttamisen perusteiden olemassaolo ja tarpeen vaatiessa valmistella kanne, vaan sen tarkoituksena on myös varmistaa, että toimenpiteestä ei voida nostaa kumoamiskannetta tietyn määräajan päätyttyä. Ainoastaan näin asetetun määräajan tiukka soveltaminen vastaa oikeusturvan vaatimuksia ja välttämättömyyttä välttää kaikenlainen mielivaltainen ja syrjivä menettely tuomioistuimissa (asia C-59/91, Ranska v. komissio, tuomio 5.2.1992, Kok. 1992, s. I-525, 8 kohta).

14 Lisäksi on todettava, että päätöksen 98/317/EY 2 artiklan mukaan päätös on osoitettu jäsenvaltioille, joten kantajan tehtäväksi jäisi joka tapauksessa näyttää toteen, että päätös koskee häntä suoraan ja erikseen. On kuitenkin todettava, että kantajan kanteessaan esittämät väitteet eivät vastaa tätä vaatimusta.

15 Edellä mainitut näkökohdat huomioon ottaen kanne on jätettävä tutkimatta, koska tutkittavaksi ottamisen perusteet selvästi puuttuvat.

Oikeudenkäyntikulut

16 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 1 kohdan nojalla kantaja vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(kolmas jaosto)

on määrännyt seuraavaa:

1) **Kanne jätetään tutkimatta, koska tutkittavaksi ottamisen perusteet selvästi puuttuvat.**

2) **Kantaja vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.**

Annettiin Luxemburgissa 1 päivänä kesäkuuta 1999.

H. Jung
kirjaaja

M. Jaeger
kolmannen jaoston puheenjohtaja